

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dn. maja 2020 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 5/I/20

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 poz.1292 z późn. zm.), zwanej dalej „upp” w związku z art. 5 ust. 1 oraz art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko H przedstawione we wniosku z dnia 22 kwietnia 2020 r., który wpłynął do Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 29 kwietnia 2020 r. o udzielenie indywidualnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach

- w zakresie udzielenia odpowiedzi na pytanie nr 1 czy Wnioskodawca w przedstawionym stanie faktycznym dokonując przywozu i odsprzedaży do Dystrybutora towarów o kodach CN: 2710 12 21, 2710 19 85, 2710 19 91, 2710 19 99, 3403 19 10, 3403 19 20, 3403 19 80, 2707 50 00 jest handlowcem w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach – jest prawidłowe;

- w zakresie udzielenia odpowiedzi na pytanie nr 2 czy Wnioskodawca w przedstawionym stanie faktycznym w odniesieniu do towarów o kodach CN: 2710 12 21, 2710 19 85, 2710 19 91, 2710 19 99, 3403 19 10, 3403 19 20, 3403 19 80, 2707 50 00 jest zobowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów

Agencja Rezerw Materiałowych
00–844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

obowiązkowych paliw oraz/lub uiszczania opłaty zapasowej na podstawie przepisów ustawy o zapasach – jest prawidłowe;

- w zakresie udzielenia odpowiedzi na pytanie nr 3 czy Wnioskodawca w przedstawionym stanie faktycznym w odniesieniu do towarów o kodach CN: 2710 12 21, 2710 19 85, 2710 19 91, 2710 19 99, 3403 19 10, 3403 19 20, 3403 19 80, 2707 50 00 jest zobowiązany do złożenia wniosku o wpis do Rejestru Systemu Zapasów Interwencyjnych prowadzonego przez Prezesa ARM, o którym mowa w art. 14 ust.1 ustawy o zapasach – jest prawidłowe;

- w zakresie udzielenia odpowiedzi na pytanie nr 4 czy Wnioskodawca w przedstawionym stanie faktycznym w odniesieniu do towarów o kodach CN: 2710 12 21, 2710 19 85, 2710 19 91, 2710 19 99, 3403 19 10, 3403 19 20, 3403 19 80, 2707 50 00 jest zobowiązany do składania deklaracji, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o zapasach oraz przekazywania informacji, o której mowa w art. 22 ust. 3 oraz art. 22a ustawy o zapasach – jest prawidłowe;

- w zakresie udzielenia odpowiedzi na pytania nr 1, 2, 3 i 4 w odniesieniu do towaru o kodzie CN 2710 12 25 odmawia wydania wnioskowanej interpretacji.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 22 kwietnia 2020 r., który wpłynął do Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 29 kwietnia 2020 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach H, reprezentowana przez X - zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o udzielenie indywidualnej interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach.

W dniu 22 kwietnia 2020 r. Wnioskodawca uiścił wymaganą opłatę od wniosku.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny oraz swoje stanowisko:

Wnioskodawca jest podmiotem z siedzibą A z Grupy B prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie przywozu z zagranicy (w ramach wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów lub importu spoza UE) i dalszej

odsprzedaży do polskiego dystrybutora, środków piorących i czystości, kosmetyków oraz klejów konsumenckich, produktów chemii budowlanej i klejów przemysłowych. Z tytułu prowadzonej działalności Wnioskodawca jest w Polsce zarejestrowanym podatnikiem podatku od towarów i usług oraz podatnikiem podatku akcyzowego, jak również jest wpisany do rejestru podmiotów przywożących prowadzonego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (RPP/422).

Wnioskodawca nie przywozi do Polski ropy naftowej, nie prowadzi również działalności gospodarczej w zakresie produkcji ropy naftowej lub paliw, w tym w szczególności nie wytwarza paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów oraz nie przetwarza paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich. Spółka nie zleca również takiej produkcji (wytwarzania) innym podmiotom na rynku. Spółka nie prowadzi także działalności w zakresie magazynowania lub przesyłu ropy naftowej lub paliw.

Wśród przywożonych przez Wnioskodawcę i przeznaczonych do dalszej sprzedaży produktów (wyrobów gotowych) znajdują się m.in. towary posiadające kody nomenklatury scalonej wskazane w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U. z 2014 r. poz. 1806 z późn. zm.). Są to następujące towary:

- 1) zmywacz - produkt do mycia maszyn - benzyna lakowa i przemysłowa, kod CN 2710 12 21;
- 2) zmywacz - produkt służący do mycia/odtłuszczenia przed klejeniem - benzyna lakowa i przemysłowa, kod CN 2710 12 25;
- 3) oczyszczacz (zmywacz) służący do usuwania klejów termotopliwych - kod CN 2710 19 85;
- 4) olej do obróbki mechanicznej (służący do tłoczenia ułatwiający proces tłoczenia blach) oraz olej antykorozyjny służący do zabezpieczania antykorozyjnego - kod CN 2710 19 91;

- 5) smar do drobnych mechanizmów - np. zamków, odrdzewiacz służący do odrdzewiania/luzowania skorodowanych połączeń np. śrub, smar do drobnych mechanizmów - np. zamków, smar o podwyższonej odporności temperaturowej, środek smarny przeciw zapiekaniu i zacieraniu w wysokich temperaturach do stali nierdzewnych, smar do uszczelek zbiorników z klejem termoplastycznym, smar antyadhezyjny ułatwiający dzielenie/oddzielenie szkła, smar do smarowania form przy produkcji szkła, smar grafitowy do form odlewniczych — kod CN 2710 19 99.

W ofercie wyrobów gotowych sprzedawanych przez Wnioskodawcę znajdują się również produkty klasyfikowane do kodów CN, które nie zostały wymienione w Rozporządzeniu MG:

- rozcieńczalnik do lakieru maskującego o kodzie CN 2707 50 00,
- smary o kodach CN 3403 19 10, 3403 19 20, 3403 19 80 - środki do ochrony podłoża, środki smarne stosowane w przemyśle metalowym, środki antyadhezyjne, preparaty do form odlewniczych, preparat do formowania szkła, środki zabezpieczające przed korozją metali.

Wskazane wyżej wyroby gotowe stanowią własność Wnioskodawcy i są przez nią przywożone do Polski w celu dalszej sprzedaży. Przywiezione do Polski towary są przechowywane w magazynie na terenie Polski. W praktyce mogą się również zdarzyć przypadki, w których zamówienie dotyczy towarów, które nie są składowane w magazynie w Polsce i są one dostarczane przez Wnioskodawcę z terytorium innego kraju bezpośrednio do Polski do nabywcy zamawiającego te towary. W takim przypadku może wystąpić również sytuacja, w której towary są transportowane do składu konsygnacyjnego znajdującego się na terytorium siedziby nabywcy towarów i nabywca samodzielnie decyduje, kiedy pobierze towary z tego magazynu do własnych celów produkcyjnych i tym samym dokona ich nabycia w chwili pobrania.

Przywóz wskazanych wyżej wyrobów do Polski może być dokonany zarówno z kraju należącego do Unii Europejskiej jak również z kraju spoza Unii Europejskiej. Przywóz może odbywać się w wyniku nabycia tych towarów przez Wnioskodawcę od innego podmiotu zagranicznego lub w wyniku przywozu towarów stanowiących już własność Wnioskodawcy (przywóz towarów własnych z magazynu zlokalizowanego w innym

kraju). W przypadku towarów oznaczonych kodem CN 2710 19 85 (olej parafinowy), mogą wystąpić również sytuacje, w których Wnioskodawca nabywa te wyroby na rynku polskim (od podmiotu polskiego).

W każdej z opisanych sytuacji, dalszy obrót towarami odbywa się przez dystrybutora - Wnioskodawca dokonuje sprzedaży towarów przywiezionych uprzednio do Polski na rzecz innego podmiotu z Grupy B, a ten podmiot dokonuje następnie odsprzedaży tych towarów na rzecz odbiorcy końcowego.

Transakcje przywozu wyżej wskazanych towarów stanowią dla Wnioskodawcy wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów w świetle przepisów o podatku VAT oraz nabycie wewnątrzwspólnotowe z perspektywy akcyzy. Z tytułu przywozu tych towarów do Polski Wnioskodawca rozlicza wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów dla potrzeb VAT oraz nabycie wewnątrzwspólnotowe dla potrzeb akcyzy posługując się polskim numerem NIP. Wnioskodawca nie posiada w Polsce oddziału ani innego stałego miejsca prowadzenia działalności.

Ponadto wolumen przywozu i obrotu produktami o kodach CN: 2710 12 25, 2710 12 21, 2710 19 85, 2710 19 91 i 2710 19 99 stanowi niewielką część całego obrotu z tytułu sprzedaży towarów dokonywanej przez Wnioskodawcę w Polsce. Głównym przedmiotem działalności Wnioskodawcy jest bowiem przywóz i sprzedaż szerokiej gamy produktów w zakresie chemii gospodarczej, a wymienione produkty takie jak smary i zmywacze uzupełniają tylko asortyment oferowanych towarów.

Wnioskodawca podkreśla, że żaden z wyżej wymienionych produktów nie jest przeznaczony do celów opałowych lub napędowych, jak również nie jest przeznaczony do wytwarzania produktów przeznaczonych do celów opałowych lub napędowych. Z uwagi na charakter prowadzonej działalności, Wnioskodawca nie posiada i nie wykorzystuje w obrocie wskazanymi powyżej towarami żadnej infrastruktury technicznej lub przesyłowej odnoszącej się do szeroko rozumianych wyrobów energetycznych, które są objęte przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2019 poz. 755 z późn. zm.).

W związku z powyższym stanowisko Wnioskodawcy jest następujące:

1. W przedstawionym stanie faktycznym dokonując przywozu i odsprzedaży do Dystrybutora towarów o kodach CN: 2710 12 25, 2710 12 21, 2710 19 85, 2710 19 91, 2710 19 99, 3403 19 10, 3403 19 20, 3403 19 30, 2707 50 00 nie

jest handlowcem w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach.

2. W przedstawionym stanie faktycznym w odniesieniu towarów o kodach CN: 2710 12 25, 2710 12 21, 2710 19 85, 2710 19 91, 2710 19 99, 3403 19 10, 3403 19 20, 3403 19 30, 2707 50 00 nie jest zobowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej na podstawie przepisów ustawy o zapasach.
3. W przedstawionym stanie faktycznym nie jest zobowiązany do złożenia wniosku o wpis do Rejestru Systemów Zapasów Interwencyjnych prowadzonego przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, o którym mowa w art. 14 ust.1 ustawy o zapasach.
4. W przedstawionym stanie faktycznym nie jest zobowiązany do składania deklaracji, o których mowa w art. 22 ust.1 i przekazywania informacji, o której mowa w art. 22 ust. 3 oraz art. 22a ustawy.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego

- w pkt 1- uznano za prawidłowe (z wyłączeniem towaru o kodzie CN 2710 12 25)
- w pkt 2- uznano za prawidłowe (z wyłączeniem towaru o kodzie CN 2710 12 25)
- w pkt 3- uznano za prawidłowe (z wyłączeniem towaru o kodzie CN 2710 12 25)
- w pkt 4- uznano za prawidłowe (z wyłączeniem towaru o kodzie CN 2710 12 25)

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.). Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 5 udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie

prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Stosownie do art. 21b ust. 14 ustawy o zapasach, organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Zgodnie z treścią przepisu art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

W myśl art. 14 ust. 1 ustawy o zapasach, podmioty zamierzające podjąć działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw są obowiązane złożyć wniosek o wpis do rejestru w terminie nie później niż 14 dni przed planowanym podjęciem wykonywania tej działalności.

Zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy o zapasach producenci i handlowcy składają Prezesowi Agencji co miesiąc deklarację o:

- 1) wielkości przywozu ropy naftowej i paliw oraz wielkości produkcji paliw, a także strukturze produkcji i przywozu paliw,
- 2) ilościach ropy naftowej, paliw lub biokomponentów, o których mowa w art. 5 ust. 6 ustawy o zapasach,
- 3) tworzonych i utrzymywanych zapasach obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, ich strukturze oraz miejscach magazynowania,
- 4) utrzymywanych zapasach handlowych ropy naftowej lub paliw, ich strukturze oraz miejscach magazynowania,
- 5) wysokości opłaty zapasowej

- w terminie 20 dni od upływu ostatniego dnia miesiąca, którego dotyczy przekazywana deklaracja.

Na podstawie art. 22 ust. 3 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy są obowiązani do przedstawiania Prezesowi Agencji informacji o ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, do utworzenia których są obowiązani w danym roku kalendarzowym w terminie do dnia 1 marca.

W myśl art. 22a ustawy o zapasach producenci i handlowcy obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie magazynowania lub przesyłu ropy naftowej lub paliw przekazują w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego Prezesowi Agencji informację na temat realizowanych oraz planowanych zmian infrastruktury sektora naftowego, na okres kolejnych 5 lat, w zakresie:

- 1) rozbudowy lub ograniczenia mocy produkcyjnych, z wyłączeniem przestojów remontowych;
- 2) zwiększenia lub zmniejszenia pojemności magazynowych, z określeniem pojemności dostępnych w ramach usługi magazynowania;
- 3) zwiększenia lub zmniejszenia zdolności przesyłowych, z wyłączeniem zawieszenia na czas remontów.

Natomiast przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2018 poz. 1114), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywóz jest rozumiany jest jako import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Dokonując wykładni przepisów ustawy o zapasach, ażeby uznać danego przedsiębiorcę za handlowca musi on zatem spełnić dwa warunki. Po pierwsze dokonać przywozu w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu, a po drugie produkt w ten sposób sprowadzony na terytorium kraju musi mieścić się w definicji ustawowej paliw.

Natomiast dla uznania konkretnego produktu naftowego za paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach istotne jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, ze zm.) – dalej zwanego rozporządzeniem nr 1099/2008.

Należy podkreślić, że przedmiotem opłaty zapasowej oraz obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw nie są paliwa, lecz działalność w zakresie produkcji paliw lub przywozu paliw. Obowiązki te ciążyą jedynie na podmiotach, które wykonują działalność gospodarczą obejmującą przywóz paliw lub produkcję paliw w rozumieniu ustawy o zapasach.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. f-m tej ustawy wynika, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy

Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia, dnia 8 grudnia 2014 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U. z 2014 r. poz. 1806). Z przepisu § 3 tego rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia zapasów obowiązkowych stanowią m.in. benzyny silnikowe oznaczone kodem CN 2710 12 25, natomiast z przepisu § 6 pkt 2 ww. rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią benzyny silnikowe oznaczone m.in. kodem CN 2710 12 25.

Pozostałe produkty będące przedmiotem przywozu przez Wnioskodawcę, oznaczone kodami CN 2710 12 21, CN 2710 19 85, CN 2710 19 91, CN 2710 19 99, CN 3403 19 10, CN 3403 19 20, CN 3403 19 30, CN 2707 50 00 nie zostały wymienione w § 2 pkt 1 i 2 oraz pkt 4-12 jak również w § 6 ww. rozporządzenia.

Podsumowując, w odniesieniu to przedstawionego stanu faktycznego Wnioskodawca dokonując przywozu i odsprzedaży do dystrybutora towarów o kodach CN: 2710 12 21, 2710 19 85, 2710 19 91, 2710 19 99, 3403 19 10, 3403 19 20, 3403 19 30, 2707 50 00 nie jest handlowcem w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach, a zatem nie ciąży na nim obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej. W związku z tym nie jest on zobowiązany do złożenia wniosku o wpis do Rejestru Systemów Zapasów Interwencyjnych prowadzonego przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych oraz do składania deklaracji, o których mowa w art. 22 ust.1, jak również, do przekazywania informacji, o której mowa w art. 22 ust. 3 oraz art. 22a ustawy o zapasach.

W złożonym na podstawie art. 34 ust. 1 i 3 upp wniosku o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne, przedsiębiorca jest obowiązany przedstawić stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe, ale też własne stanowisko w sprawie. Stan faktyczny musi mieć charakter kompleksowy, a tym samym zawierać wszystkie jego elementy, istotne z punktu widzenia możliwości oceny stanowiska wnioskodawcy.

Oznacza to, że przedsiębiorca żądający udzielenia interpretacji ma obowiązek wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego tak, aby sam mógł zająć stanowisko wobec prezentowanego stanu rzeczy, a uprawniony organ udzielić na tej podstawie jednoznacznej odpowiedzi. Zatem prawidłowo zredagowany wniosek o wydanie interpretacji powinien opisywać stan faktyczny, wskazywać przepisy, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne, budzące w ramach podanego stanu faktycznego wątpliwości oraz przedstawiać własne stanowisko (interpretację) podmiotu występującego z wnioskiem, celem uznania jej za właściwą i obowiązującą w ramach ustalania obciążających autora wniosku obowiązków (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 29 grudnia 2016 r., III AUa 1283/16, LEX nr 2237404).

Podsumowując, przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji jest obowiązany przedstawić stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie – przepisy nie określają sposobu przedstawienia przez przedsiębiorcę zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, co nie oznacza jednak dowolności w tym zakresie. Warunki, jakie musi spełniać sposób przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, wynikają bowiem z samej istoty instytucji pisemnej interpretacji przepisów. Mianowicie przedstawiony stan faktyczny musi mieć charakter kompleksowy, a tym samym zawierać wszystkie jego elementy, istotne z punktu widzenia możliwości oceny stanowiska wnioskodawcy. Oznacza to, że przedsiębiorca żądający udzielenia interpretacji ma obowiązek wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego tak, aby sam mógł zająć stanowisko wobec prezentowanego stanu rzeczy, a uprawniony organ udzielić na tej podstawie jednoznacznej odpowiedzi (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 16 czerwca 2015 r. sygn. akt III AUa 852/14).

W niniejszej sprawie Wnioskodawca wskazał, że w ramach prowadzonej działalności przywozi oprócz ww. produktów, towar o kodzie CN 2710 12 25 - produkt służący do mycia/odtłuszczenia przed klejeniem. Zdaniem Wnioskodawcy omawiany produkt o kodzie CN 2710 12 25 nie stanowi benzyny silnikowej, a jest to benzyna lakowa i przemysłowa. Wynika to ze specyfiki tego produktu i zakresu czynności, do jakich może być wykorzystany. Wnioskodawca wskazuje, że produkt ten ma wyłączone zastosowanie w procesie sklejanie dwóch elementów o charakterze

stałym i nie ma żadnych funkcji napędowych oraz w żadnym zakresie nie spełnia definicji benzyny silnikowej określonej w Rozporządzeniu PE, a w szczególności nie jest wykorzystywany jako paliwo do silników w jakichkolwiek pojazdach. Produkt ten nie stanowi również biobenzyny mieszanej oraz benzyny innej niż biobenzyna, jego wyłączną funkcją jest wspomaganie procesu sklejanego dwóch elementów poprzez ułatwienie czyszczenia powierzchni, które mają być sklejone.

Z uwagi na powyższe, zdaniem Wnioskodawcy przywołany przez niego wyrób nie stanowi paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach, w efekcie Wnioskodawca nie jest handlowcem w rozumieniu tej ustawy, zobowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej jak również nie jest zobowiązany do złożenia wniosku o wpis do Rejestru Systemów Zapasów Interwencyjnych poprowadzonego przez Prezesa Rezerw Materiałowych oraz do składania deklaracji, o których mowa w art. 22 ust.1 i przekazywania informacji, o której mowa w art. 22 ust. 3 oraz art. 22a ustawy o zapasach.

W ocenie Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych stanowisko Wnioskodawcy nie znajduje odzwierciedlenia w przepisach ustawy o zapasach. Ustawa w żadnym punkcie nie określa, że przywóz lub produkcja jedynie tych wolumenów produktów naftowych, które użytkownik wykorzysta do celów napędowych lub grzewczych wiąże się z obowiązkiem uiszczenia przez producenta lub handlowca określonej opłaty zapasowej, bowiem tylko takie produkty można uznać za paliwo. Ustawa o zapasach w art. 2 w sposób jednoznaczny określa, że dla uznania konkretnego produktu za paliwo istotne jest nie przeznaczenie produktu, ale spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia nr 1099/2008. Dla oceny tego zagadnienia niezbędne jest posiadanie szerokiego spektrum informacji o właściwościach fizykochemicznych danego produktu, w tym głównie parametrów dotyczących jego składu frakcyjnego.

Wnioskodawca nie załączył do wniosku informacji o parametrach fizykochemicznych swoich produktów, w tym pełnego ich składu frakcyjnego.

W zawiązku z powyższym Organ nie jest w stanie przeprowadzić merytorycznej oceny przedmiotowego wniosku w zakresie jednoznacznego stwierdzenia czy przywołany przez Wnioskodawcę produkt o kodzie CN 2710 12 25 jest paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach. Ocena stanowiska Wnioskodawcy wymagałaby przeprowadzenia przez Organ szczegółowego postępowania

dowodowego. Należy jednak zaznaczyć, że Organ, wydając decyzję, nie może ingerować w stan faktyczny opisany we wniosku, podważać go, uzupełniać czy zmieniać w oparciu o inne źródła lub wiedzę znaną mu z urzędu (postanowienie Sądu Najwyższego z 18 kwietnia 2011 r. sygn. III UK 117/10, por. również wyrok z dnia 16 lipca 2009r. WSA w Gorzowie Wielkopolskim, sygn. akt II SAB/Go 8/09, www.orzeczenia.nsa.gov.pl), gdzie Sąd stwierdził, że „organ w postępowaniu zmierzającym do wydania interpretacji nie jest uprawniony do ingerowania (poprzez negację bądź uzupełnianie) w stan faktyczny zawarty we wniosku o jej udzielenie. Nie może go własnymi ocenami podważać, ustalać, uzupełniać ani też zmieniać w jakimkolwiek zakresie, nawet wówczas, gdyby w oparciu o inne źródła, czy wiedzę znaną mu z urzędu, powziąłby uzasadnione wątpliwości co do zgodności przedstawionego przez przedsiębiorcę - wnioskodawcę stanu faktycznego z obiektywną rzeczywistością. Jednocześnie należy podkreślić, iż przedmiot interpretacji nie może być określony przez organ administracji publicznej wąsko, ograniczający się jedynie do zawartego we wniosku zdania zakończonego znakiem zapytania, lecz winien być przedstawiony przez organ w oparciu o treść zapytania zestawioną z poglądem strony (z jej stanowiskiem), co do wykładni przepisów prawa. Organ nie może zatem przeprowadzać postępowania dowodowego. Skoro Organ może poruszać się wyłącznie w obrębie przedstawionego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego, a analiza wniosku wskazuje, że w oparciu o przedstawiony przez Wnioskodawcę stan faktyczny ustalenie, że przedmiotowy produkt nie jest paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach nie jest możliwe, to postępowanie w przedmiocie wydania interpretacji w części dotyczącej towaru o kodzie CN 2710 12 25 z obiektywnych powodów nie może być zakończone merytorycznym rozstrzygnięciem.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Klimatu, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarta w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.